

TREKTOCHT

Deelnemers: Eddy De Roover, Robert Verlinden, Paul Ferket + 2 schoonbroers, Marcel en Marie-Louise Belderbos, Marcel Van Heurck, Jos Michiels, Jan Verlinden en Jos Steynen

Voor mij kreeg de trektocht vaste vorm toen ik op de vooravond ervan Jan V. tegen het lijf liep op de afdeling "Bereide voeding in blik" in het warenhuis, die ook aan het kiezen was wat hij dat weekend zou eten.

Met zijn elven waren we vertrokken. Diegenen met in het achterhoofd: "Zo goed als vorig jaar dat kan niet." hadden gelijk. Het was nog beter.

Om 7 uur zaterdagochtend stonden we aan de noodkerk om te vertrekken en ca 2uur later kwamen we, niet na even te ver en terug en nog eens te ver en weer terug gereden te zijn, aan in het onooglijk gehuchtje Les deux Rys. Het staat niet eens op de Michelinkaart. Daar werden de auto's verdeeld over de vertrekplaats Les Deux Rys, het tussenstation Tailles en de aankomst Houffalize. Terwijl dit gebeurde bleven de niet-chauffeurs achter. Die moesten wel wat wachten eer de anderen terug waren. Lang genoeg om iemand aan een onbewaakte electriciteitsschakelaar te laten prutsen zodat plots water begon te spuiten uit een opgehangen darm wat snode plannen deed ontstaan om de afwezigen een loer te draaien. Helaas deed het geborrel in de darm de grap mislukken.

Nadat we terug bijeenwaren zetten we de mars in. Het ging wat gemakkelijker dan vorig jaar omdat we nu onze tentjes niet zelf moesten meezeulen. Des te meer eten hadden we bij voor onderweg en het duurde dan ook niet lang of we vonden een plekje dat droog genoeg en uit de wind en als het even kon in het zonnetje lag om daar onze vuurtjes aan te steken om te

beginnen aan onze eerste gastronomische blikjesmaaltijd. Eens die verorberd zetten we de tocht verder tot aan onze volgende blikjesmaaltijd. Eddy die de kaart bij zich had zette om de 323 stappen een bolletje om zeker te weten waar we gebleven waren. Regelmatig loensde hij over zijn leesbrilletje of we nog wel juist zaten. Maar geen probleem. De rood-witte GR-markeringen waren een goede hulp.

De tocht ging door loof- en naaldbossen. Op een bepaald ogenblik kruiste een slangetje onze weg en wat verder vonden we munitie. Nog wat verder moesten we oppassen voor natte voeten want de weg was een moerassige beek geworden.

Tegen een uur of zes, na 18 km, (ge ziet zo dat we ruim onze tijd hebben genomen voor de aperitieven en de gastronomische maaltijden onderweg) bereikten we de camping in Tailles. De oorspronkelijke bedoeling van onze trektochten was om te camperen ergens op een open plek in het bos. Wel, dit geleeek er op, zeker qua comfort en accomodatie, alhoewel we stromend water hadden en zelfs over WC's beschikten..

Onmiddellijk begonnen we onze tentjes op te zetten. Zoals afgesproken zorgden enkelen voor een grote pot soep van zelf meegebrachte groenten waar iedereen kon van eten. Het hoofdmenu echter werd overgelaten aan de gastronomische kwaliteiten van ieder afzonderlijk wat voor sommigen deze keer wreed tegensloeg. Na de afwas was er tijd voor "ontspanning".

Gelukkig was er juist dat weekend kermis in Tailles. Of misschien gelukkig voor Tailles dat wij er waren om hun kermis wat op te vrolijken. We vielen met zijn allen binnen in het enige cafe dat het dorp rijk was. Marcel V.H. had een buiksprekerspop bij. Iemand toverde een gitaar te voorschijn en een tamboerijn, Jos M. zorgde voor de verbroedering met de plaatselijke bevolking en het hek was van de dam. "Moe maar gelukkig" kropen we rond middernacht in onze tentjes. Merkwaardig was: hoe kleiner het tentje hoe meer volk er in sliep.

Luid klokkengelui, dat niet door iedereen werd gehoord, kondigde de nieuwe dag aan. Het weer zag er bijlange na niet zo goed uit als de vorige dag. Het ontbijt verliep onder een laag donker wolkendek waaruit druilerige regen viel. Ook de eerste kilometers van die dag verliepen in motregen maar tegen de eerste stop aan was het opgehouden voor de rest van de dag. Bij enkelen ging het wat moeilijker, de vorige dag (of was het de vorige avond) zat nog in de knoken.

Het middagmaal werd genuttigd gezeten op omgevallen bomen. Marie-Louise had zeer vooruitziend de overschot van de soep in flessen gedaan zodat we er nu nog konden van eten. Marcel, haar echtgenoot, deed zijn zoveelste dutje.

Nu gespten we onze rugzakken om om het laatste deel van de tocht aan te vatten. Hierbij viel het op dat Paul F. zonder hulp bijna in één zwaai zijn rugzak aan had. Drie en halve dag oefenen (vorig jaar twee dagen en nu anderhalve dag) had vruchten afgeworpen. Zonder probleem ging het verder langs smalle weggetjes. Enkel een merkwaardige constructie om koeien in de wei te houden zorgde voor wat oponthoud. Er waren twee man nodig om het stukje spitstechnologie te bedienen zodat we er één voor één met onze rugzak doorgeraakten.

De slotkilometers werden ingezet. Aan de rand van de weg stond een bord "Houffalize" dat door Robert V. deskundig werd gedemonteerd om als attribuut te dienen bij de traditionele groepsfoto zodat we niet half in de gracht moesten gaan staan. Eens de foto gemaakt werd het bord weer aan de paal bevestigd.

Nog even stappen en daar zagen we beneden ons een panoramisch zicht over Houffalize, de plaats van aankomst. De auto's stonden er nog en na even een verfrissing tot ons te hebben genomen keerden we met de wagens terug naar de plaats van vertrek, les Deux Riz. Marcel V.H. slaagde er in nog een band lek te rijden zodat we alle bagage terug uit zijn auto konden laden om

het smalle reservewiel uit zijn koffer te halen waarna we solidair tegen 80 km per uur naar huis tuften vastbesloten volgend jaar weer deel te nemen aan onze derde trektocht.

Eigenlijk kunnen we deze tocht gemakkelijk samenvatten. Stappen, aperitief, eten, stappen, enz... onder een constante lawine van niet na te vertellen grappen, grollen en doordenkers. Ook dit jaar was het weer een toffe groep en Eddy heeft voor een qua landschap zeer gevarieerde wandeling uitgekozen.

Bedankt Eddy, bedankt allemaal. En volgend jaar weer van de partij!

JS